

Ringe markedsplads i trediverne

Bent Karlsen

Jeg vil fortælle lidt om, hvad der skete i mine drengear på den gamle markedsplads, der hvor nu Ringe Rådhus og Tingager Plejehjem ligger.

Først lidt om fodbold. Ringe Boldklub blev stiftet i 1927 og havde hjemmebane på markedspladsen, omtrent hvor plejehjemmet nu ligger. Der var to mål uden net, så det var lidt vanskeligt at se, om bolden var i mål eller ej. Det var ikke nok, at spillerne skulle kæmpe om bolden, de skulle også tage sig i agt for alle de køklatter, som køerne efterlod, når de græssede på banen ugen igennem. Det kunne godt være en festlig forestilling! Omklædningen foregik i det gamle

tennishus, og skulle de have et bad, foregik det i et stort jerltrug, der blev brugt til vanding af køerne. Ringe Boldklub spillede her, til det nye stadion blev lavet.

Hvor nu rådhusets parkeringsplads er, var der i mine drengear en tennisbane med en træpavillon, hvor der var tilskuerplads og omklædningsrum. Dette anlæg blev nedlagt, da der blev lavet en tennisbane ved stadion i 1949-50.

På pladsen, hvor hovedindgangen til rådhuset nu er, var der et bølgeblikskur, hvor der opbevaredes en del vejmaterialer. Det var forløberen for kommunens materialegård.

Det gamle tennishus på markedspladsen, som det huskes af mange Ringe-borgere.

Hver sommer var der dyrskue på pladsen, arrangeret af Svendborg Amts Landøkonomiske Selskab. Fjorten dage i forvejen var der livlig aktivitet på pladsen. Der blev sat bomme op til køer og heste. Det var tømrer Poulsen fra Sødinge og hans mandskab, der stod for det. Der blev også rejst en tribune med gran og flag. Her underholdt musikdirektør Sørensen med et udvidet orkester, og alle taler samt præmieoverrækkelser foregik herfra. Der lå også et rødt skur, hvor husholdningsudvalget arrangerede forskellige udstillinger. Senere blev det brugt til opbevaring af tømmeret fra dyrskuet. På pladsen var der også udstillinger af landbrugsmaskiner.

På markedspladsen var der hvert år til Sct. Hans et stort bål med tilhørende øltelt. Da det var det eneste of-

fentlige bål i byen, var der altid samlet mange mennesker der denne aften.

Hvert år i påsken startede Luna-Parken på pladsen, og det var en stor oplevelse med mange mennesker. Jeg kan huske, at Chr. Nielsen, som ejeren hed, havde en åben Ford-vogn, som blev kaldt det gamle æsel. Når der kom to eller tre personer på bagsædet, kunne den vippe op og ned, og når det ene baghjul blev taget af, kunne den køre rundt på et trægulv. Et år havde Nielsen en fakir med, som gav flere forestillinger i et telt. En dag, da jeg kom på pladsen, var han ved at grave en grav, og bagefter tømrede han en kiste sammen. Om aftenen kravlede han ned i kisten med en klokke, og så blev jorden kastet på. Vi drenge lå på jorden og kunne høre, at han ringede med klokken.

»Det glade æsel« (Luna parken).

Men før den tid, hvor han skulle graves op, holdt det op med at ringe, og så fik man travlt med at grave ham op. Han var da bevidstløs, men kom dog hurtigt til sig selv.

Et par år kom der også et andet tivoli, Aalborg Tivolipark. Det var et stort og flot tivoli, men da de havde været der to år fik de afslag af kommunen til at komme mere. Der var nemlig så meget spil, at nogle spillede sig fattige og skulle have hjælp af kommunen, og det ville man ikke stå model til.

I mine barneår var der mange gange cirkus på pladsen. Cirkus Miehe var det største og flotteste, men der var også Cirkus Schmidt og Cirkus Benneweis. Dette cirkus overvintrede i Ringe et år og havde dyrene opstaldet på hotellet og i Vestergade

11. Dette har bogtrykker Fischer omtalt i Ræthinge-Posten 1986. Vi børn var ivrige hjælpere, når der kom et cirkus i håb om at få en fribillet til forestillingen.

Jeg erindrer særlig Cirkus Bivognen, hvor Bivognen selv optrådte som klovn. Det var et meget populært cirkus, men det kørte dog kun en sæson. Det var ikke bundet af nogen fast køreplan, men blev i en by, så længe der var publikum til dem, og det var der i fire dage i Ringe. Jeg blev gode venner med PR-manden, og det var min opgave hver dag at løbe byen rundt med løbesedler. Jeg var lige ved at blive fast ansat og havde fri adgang over alt og talte også et par gange med Bivognen. Jeg så selvfølgelig alle fire forestillinger og det var en oplevelse, som jeg aldrig glemmer.

